

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 13286

гр. София, 03.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
закрито заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **11411** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.83, ал.2 ГПК вр. чл.144 АПК. и чл.23, ал.3 от Закона за правната помощ /ЗПП/.

Образувано е по молба от Н. В. В. от 02.02.2026 г., с искане да бъде освободен от заплащане на държавна такса в размер на 30 лева по подадена от него частна жалба срещу Определение №33538/14.10.2025 г., постановено по настоящото дело и да му бъде предоставена правна помощ. С Разпореждане №4260/02.02.2026 г. на В. е указано да представи доказателства за доходите си и на неговото семейство; имущественото състояние, удостоверено с декларация; семейно положение, здравословно състояние; трудова заетост или за други обстоятелства, относими към установяване липсата на финансови средства за заплащане на държавна такса от 30 лева и за предоставяне на правна помощ.

В указания срок, с постъпила на 30.03.2026 г. същият е представил декларация за материално и гражданско състояние. В същата е декларирал, че не получава доходи от заплата, пенсия, наем или други източници, не притежава МПС, акции и дялове в търговски дружества. Същевременно е посочил, че притежава идеална част от жилище в [населено място] с площ от 87 кв.м в груб строеж и идеална част от 14 дка земеделска земя.

При така установеното съдът приема следното:

По отношение на искането за освобождаване от заплащане на държавна такса съдът намира същото за неоснователно. Декларираните от лицето данни обосновават извод, че В. притежава недвижимо имущество, което му позволява заплащането на държавната такса от 30 лева.

Освен това на съда е служебно известно, че към настоящия момент от Н. В. В. са подавани множество жалби, по които са образувани дела в Административен съд - София-град и по които оспорваният заплаща изискуемата държавна такса. В този смисъл е и Определение № 1527/13.02.2023 г. по адм. дело № 1245/2023 г. на ВАС, което е постановено по идентичен казус и е прието, че при многобройни дела, водени от съответния оспорващ, искането за освобождаване от държавна такса по всички тях граничи със злоупотреба с права. Правораздаването е публична услуга. Дължимостта на такса за тази услуга следва да мотивира правните субекти и към

добросъвестно упражняване на правото на съдебна защита. Освобождаването от такса не е самоцел и тъй като при основателност на искането и освобождаване на лицето от задължението за внасяне на такса разносните по производството се плащат от сумите, предвидени от бюджета на съда /чл.82, ал.3 ГПК/, то следва внимателно да се преценява дали са налице основания за освобождаване на едно лице от задължението за внасяне на дължимата такса. В случая по изложените по-горе съображения тези основания не са налице“.

По отношение на искането за допускане на правна помощ съдът приема следното:

Съгласно чл.94 и чл.95, ал.1 ГПК, вр. чл.144 АПК правната помощ се състои в осигуряване на безплатна адвокатска защита, за предоставянето на която е необходимо подаване на молба в писмена форма до съда, пред който делото е висящо. В този смисъл производството по искания за предоставяне на правна помощ е специално и се развива в рамките на основното производство по предвидения в закона процесуален ред.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗПП системата за правна помощ по чл. 21, т. 3 от ЗПП - процесуално представителство, обхваща случаите, при които по силата на закон задължително се предвижда адвокатска защита, резервен защитник или представителство. В ал. 2 на цитираната норма е предвидено, че системата за правна помощ обхваща и случаите, когато обвиняемият, подсъдимият или страната по наказателно, гражданско или административно дело не разполага със средства за заплащане на адвокат, желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това. В АПК не е предвидена задължителна адвокатска защита, освен в случаите на приподписване на подадени до ВАС жалби. При преценката относно предоставянето на правна помощ съдът следва да отчете всички обстоятелства в хипотезата на чл. 23, ал. 2, съответно ал. 3 от ЗПП.

Съгласно чл.23, ал.2 от Закона за правната помощ (ЗПрП) системата за правна помощ обхваща случаите, когато страната по административно дело не разполага със средства за заплащане на адвокат, желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това.

Според чл.23, ал.3 ЗПрП по административни дела правна помощ се предоставя в случаите, когато въз основа на представени доказателства от съответните компетентни органи съдът прецени, че страната няма средства за заплащане на адвокатско възнаграждение. Тази преценка се извършва, като се вземе предвид следното: 1. доходите на лицето или на неговото семейство; 2. имущественото състояние, удостоверено с декларация; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата заетост; 6. възрастта; 7. други обстоятелства.

Съдът приема, че молбата за предоставяне на правна помощ е допустима, като подадена в предписаната от закона форма и в рамките на висящо съдебно производство.

Разгледана по същество, съдът намира същата за неоснователна.

В настоящия случай съдът приема, че не е налице първата от посочените по-горе предпоставки, с оглед данните от представената декларация за имущественото му състояние. Не е налице и третата предпоставка – частните жалби се разглеждат в закрито заседание, като съдът може да събира служебно всички доказателства, необходими за решаване на въпроса по частната жалба – чл.234 АПК. Предвид това интересите на правосъдието не налагат предоставянето на безплатна адвокатска защита на частния жалбоподател. Освен това предоставянето на правна помощ не е оправдано от гледна точка на ползата, която тя би донесла на лицето.

По тези съображения молбата следва да бъде изцяло отхвърлена.

Водим от гореизложеното Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Н. В. В. от [населено място] за освобождаване от държавна такса за обжалване на Определение №33538/14.10.2025 г., постановено по настоящото дело и за допускане на правна помощ за приподписване на частна жалба вх. №30754/08.12.2025 г., подадена срещу същото определение.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяване на лицето.

Препис от настоящото определение да се изпрати на Н. В. на основание чл.138, ал.3 АПК.

СЪДИЯ: